

Barbara Gregurič Silič - V galeriji

Vljudno vabljeni na klubsko razstavo fotografij

TRIPTIH

Galerija Šolt, Študentsko naselje v Rožni dolini, blok VII, Ljubljana

Odprtje razstave: **torek, 13. decembra 2022, ob 18.30 uri**

Razstava bo na ogled do 10. januarja 2023

Alja Pregl - Nostalgija

Žamet vsakdanjosti

Razstava *Triptih* je pobuda, ki tokrat na predlog članice društva Barbare Gregorič Silič združuje fotografe Fotokluba Ljubljana. Na natečaj se je odzvalo šestnajst članov, na razstavi je od vsakega po en triptih: Igor Debevec (*Demokracija*), Vanjo Grobljar (*Plamenec*), Barbara Gregurič Silič (*V galeriji*), Mario Horvat (*Jutro/Dan/Noč*), Janez Korošin (*Ostanki separacije rudnika Sečovlje*), Janez Kuček Mezek (*Ples*), Drago Metljak (*Burano*), Tihomir Pinter (*Energija*), Edo Potočnik (*Khmeri*), Silva Predalič (*Pogled z vrha*), Alja Pregl (*Nostalgija*), Tatjana Pregl Kobe (*Nemir*), Matej Rukavina (*Objem narave*), Erno Sebastian (*Kozolec*), Tomaž Velechovsky (*Triangle*) in Marjan Verč (*Trikotnik v arhitekturi*). Narediti projekt z več avtorji je vedno izziv, ki lahko povezuje zelo različne zgodbe in izpovedi, pri tem pa morajo biti (tokrat v treh komplementarnih fotografijah) za javni prikaz tako povedne kot tudi tehnično kakovostne.

Čeprav ima vsak avtor svoj slog, pa so fotografi in gledalci raznovrstni. Torej pri izboru ne bi smeli deliti in izključevati, ampak podpirati raznolikost. Potrebno je upoštevati fotografe z izvrstno fotografsko tehniko, neverjetnim tehničnim znanjem, a tudi poznanje sodobnega ali modernega izraza, ki lahko upodobi zelo raznovrsten repertoar. Najboljše je, če njihova dela prikažejo, da so dobri v vsem. Več svobode, izvirnosti in izrazne moči, kot jih posamezne

fotografije izkazujejo, več izpovedne globine lahko prispevajo v posameznem slogu. To še posebej velja pri zahtevi o treh povezanih fotografijah, ki naj bi okvirjala posamezne fotografske zgodbe. Jim določala način artikulacije, ne pa tudi vsebine.

Povezan triptih fotografij lahko raziskuje vprašanje identitete, toda mar ni vsaka fotografija že nekakšen podpis, znamenje fotografovega avtorstva? Ali drugače, mar nismo z vsako posamično fotografijo vselej pri identiteti? Seveda se v vsaki seriji fotografij do neke mere zazna fotografovo (ustvarjalno) osebnost. Vseeno pa je vsakokrat drugače: ali je izhodiščna tema za triptih lastna identiteta ali pa vizualna pripoved, ki se lahko dogaja na treh povezanih podobah. Vsak izmed šestnajstih fotografov Fotokluba Ljubljana je šel s tem izhodiščnim vprašanjem v popolno drugo smer. Kar seveda spet razkaže osebnosti fotografov, njihovih misli, zanimanj, tisto, kar želijo o sebi odkriti in povedati. Dodana vrednost projekta *Triptih* je ravno to – videti, kako se z isto temo spopadejo različni fotografi, različni ljudje.

Triptih (iz grškega pridevnika 'tri-kratno' in 'pregib') je umetniško delo, razdeljeno na tri dele, oziroma izdelano na treh ploščah, ki so s tečaji spojene skupaj, da se lahko zložijo (zaprejo ali odprejo). Izhaja iz zgodnje krščanske umetnosti in je bil priljubljen standardni format za oltarne slike od srednjega veka dalje. Njegovo geografsko območje je od vzhodnih bizantinskih do keltskih cerkva na zahodu. Renesančni slikarji so radi uporabljali ta model, od gotike dalje so bile tudi oltarne podobe v cerkvah in katedralah pogosto realizirane v obliki triptiha. Čeprav je največkrat uporabljena oblika oltarni nastavek, so triptihi v naslednjih stoletjih nastali tudi izven tega konteksta (Hieronimus Bosch, Max Beckmann, Francis Bacon). Pri nas je med najbolj znanimi *Triptih* treh grafik, ki jih podpisuje skupina Irwin (1992). Značilno obliko treh povezanih del, od katerih je srednja nosilna, ima tudi digitalno ustvarjen *Triptih volk* (2020) ilustratorja Dejana Kralja. V širše razumljenem pomenu se z besedo triptih srečujemo tudi v literaturi in na drugih poljih umetnosti. V Buenos Airesu je leta 1957 izšla knjiga *Ljubljanski triptih* v Argentini živečega slovenskega pisatelja Ruda Jurčeca. Leta 2003 je izšel *Rimski triptih* Janeza Pavla II., Karola Wojtyły. Po dolgoletnem molku je znova spregovoril v pesniškem jeziku. Njegov triptih je sestavljen iz treh, z globljim pomenom povezanih delov. Tridelna je tudi knjiga *Pedagoški triptih* (2011) Dušana Merca, v kateri je izpoved ravnatelja osnovne šole, njegov obračun s samim seboj, z ljudmi okoli sebe in svetom lažnive pedagogike. *Triptih* je bil tudi naslov plesne predstave skupine Kjara's Dance Project (Cankarjev dom, Ljubljana, 2015). Zanimivo, da se *Triptih* imenujejo tudi smeri v plezališču Vipava.

Fotografski triptih danes pomeni skupen slog uporabe. Fotografije so običajno urejene brez povezave med posameznimi slikami. Delo je lahko sestavljeno iz posameznih slik, ki so različice na to témo ali je ena večja slika razdeljena na tri dele. Eden najlepših sodobnih fotografskih triptihov je na razstavi *Bonjour le jour (Dober dan, dan)* Tereze Kozinc in Klavdije Slubana (Cankarjev dom, Ljubljana, 2022). Prikazuje hvalnico svetlobi, rojstvu in otrokov vsakodnevni pozdrav dnevu. Dva fotografa. Starša. Dve fotografski pisavi, ki beležita prihod in razcvet sina. Beležita žamet v vsakdanjosti.

Tudi člani Fotokluba Ljubljana so se odzvali s širše razumljenim izzivom, odziv poslanih fotografij na zahteven izziv dosega visoko raven. Razstavljeni fotografski triptihi beležijo raznolikost življenja. Njihove različne interpretacije med drugim odgovarjajo na vprašanja, kdo sem, kaj me določa in česa se oklepam, kaj me razveseljuje in česa se bojim. Tehnika in

lepota fotografije sta le orodje, v ospredju so čustva, človeškost in ranljivost. V tem kontekstu je pomembna čustvena inteligenca, pogled na življenje v mestu in naravi, občutje nemira, nostalgije, odnosov. Vsak dojema lepoto različnosti sveta. Vsak razume ljubezen, izgubo, bolečino in čeprav se sliši preprosto, so ravno to najkompleksnejše teme.

Tatjana Pregl Kobe

Janez Kukec Mezek - Ples

Na razpis je 14 avtorjev poslalo 38 triptihov, izmed katerih je žirija v sestavi članov Umetniškega sveta Fotokluba Ljubljana Vanjo Grobljar in Igor Debevec izbrala štirinajstih triptihov ter nagradila naslednje:

1. nagrada: Barbara Gregurič Silič – V galeriji
2. nagrada: Alja Pregl – Nostalgija
3. nagrada: Janez Kukec Mezek – Ples
diploma: Tomaž Velechovsky – Triangle
diploma: Matej Rukavina – Objem narave
diploma: Janez Korošin – Ostanki separacije rudnika Sečovlje

Na razstavo pa smo uvrstili še dva triptiha obeh žirantov.